

[Bertel Haarder]

sydlige halvdel af Danmark rask væk må tage tysk reklame-TV ned fra luften, herunder også satellit-TV, hvorfor må folk i det nordlige område så ikke tage engelsk satellit-TV, som oven i købet kan blive en udmærket modvægt til den udbredte spredning af tysk kultur gennem kabel-TV?

Ministerens to begrundelser taler for sig selv. Hun siger, at en tilladelse »næppe« vil være forenelig med radioloven, hvilket siger mig, at der ikke er faste holdepunkter for afslaget. For det andet siger hun, at en tilladelse vil få »mediepolitiske konsekvenser« for mediekommissionens overvejelser – som om mediekommissionen ikke godt ved, at der om få år vil være satellit-TV i lange baner til alle danske hjem, som ministeren alligevel ikke kan forbyde. Jeg kan personligt godt leve uden engelsk og tysk TV, men jeg føler mig hensat til en fangelejr, når jeg hører, at man med bureaukratiske omsvøb uden reelle begrundelser vil forbyde folk at sætte en antenne op.

Jeg vil derfor anbefale, at sagen går for retten, hvis ministeren står fast på sine tvivlsomme begrundelser.

Besvarelse (18/8 82):

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Efter § 1, stk. 1, i bekendtgørelse af lov om radiokommunikation nr. 210 af 6. april 1976 må oprettelse og drift af enhver art for radiokommunikation (radioanlæg) på dansk territorium kun ske med tilladelse fra ministeren for offentlige arbejder. Dette gælder dog ikke anlæg, der benyttes i det nationale forsvars tjeneste, eller anlæg, der alene er indrettet til modtagning af radiospredning.

På baggrund af den nævnte lovbestemmelse har Elselskabet EFFO for Hundested kommune og Hjørring Antenneselskab A.m.b.A. ved skrivelser af henholdsvis 17. maj 1982 og 15. juni 1982 ansøgt post- og telegrafvæsenet om tilladelse til modtagning af TV-programmer fra det britiske selskab Satellite Television PLC via OTS-satellitten til fordeling over fællesantenneanlæg i henholdsvis Hundested og Hjørring.

Satellite Television PLC er et privat kommercielt selskab, ikke nogen i England officielt godkendt radiospredningsinstitution. Der er ikke givet tilladelse til modtagelse af sel-

skabets udsendelser i England. Selskabets virksomhed finansieres ved reklameindslag i udsendelserne.

Henvendelserne fra antenneanlæggene i Hundested og Hjørring blev af post- og telegrafvæsenet forelagt kulturministeriet til udtalelse med henblik på spørgsmålet, om den af de 2 selskaber påtænkte programspredning ville være forenelig med bestemmelsen i § 3 i lov nr. 421 af 15. juni 1973 om radio- og fjernsynsvirksomhed.

Bestemmelsen i § 3 lyder således:

§ 3. Fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til fordeling af lyd- og billedprogrammer til lokaler, der anvendes til privatbeboelse, må kun benyttes til fordeling af de i §§ 1 og 2 nævnte programmer samt programmer fra udenlandske radiospredningsinstitutioner.

Stk. 2. Fordeling af radiospredningsinstitutionernes programmer må kun ske uden ændringer og samtidig med, at udsendelserne finder sted.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 kan fraviges efter regler, der fastsættes af ministeren for kulturelle anliggender efter forhandling med ministeren for offentlige arbejder og radiordatet.

De forelagte sager rejser 2 fortolknings-spørgsmål.

Det første spørgsmål er, om en fordeling af programmer modtaget fra OTS-satellitten kan anses for dækket af udtrykket »programmer fra udenlandske radiospredningsinstitutioner« i radiolovens § 3, stk. 1.

Spørgsmålet må besvares benægtende.

I forarbejderne til radiolovens § 1 om DRs eneret til radiospredning defineres udtrykket radiospredning som »radioudsendelse (af lyd- og billedprogrammer), der er bestemt til at modtages direkte af almenheden ...« (F.T. 1972-73, tillæg A III, sp. 5470). Sendinger via OTS-satellitten er en lukket teletransport til forud aftalte destinationer, som efter de internationale gældende telekommunikationsbestemmelser varetages af eller kræver tilladelse fra teleforvaltningen i såvel afsendeland som modtageland. Der er ikke tale om radiospredning, der er bestemt til modtagning direkte af almenheden. Kulturministeriet er derfor af den opfattelse, at en fordeling af programmer modtaget fra kommunikationssatellitten OTS ikke kan anses for omfattet af bestemmelsen i radiolovens § 3, stk. 1, om fri viderefordeling af programmer